

ESPLAIS LITERARIS

Voronoff

Sr. Pins. — Teòfil Sance no està d'acord amb un tal Voronoff; ho he llegit al *Montseny*.

Sr. Pons. — Permeteu, si cal tractar aquesta qüestió, demeneu aigua.

Sr. Pins. — No, amic, jaestic amb vos; però si m'és permès, voldria com qui hi fa sucada, fer-hi un tic i prou. No soc teòric.

Sr. Pons. — Apa, suqueu, millor dit, parleu.

Sr. Pins. — Voronoff és un Poeta.

Sr. Pons. — Prou.

Sr. Pins. — Voronoff, només és un poeta.

Sr. Pons. — Caram.

Sr. Pins. — Voronoff no serà res més que Poeta.

Sr. Pons. — Bé, quedo espelmat; però dec advertir-vos que ja heveu sucari tres cops.

Sr. Pins. — Però sempre amb el mateix secall.

Sr. Pons. — Es cert, i bé, on aneu a parar...

Sr. Pins. — Al respecte que es deu tenir a un home de fantasia, d'una fantasia un xic flonja si voleu (els experiments s'han fet fins avui amb bestiar de llana, sabeu?); però si us semblava poc al·legòric allò d'abans, quan un home estava de xamba, dir-li: — Aquest sí que ha tret el bè; el poder dir-li ara: Ha tret el be Voronoff; un be perpetu. Home, això és gran, canviar els termes si voleu, però quan podia trobar-se un epítet tant immens, i a quin mortal feliç, podrà aplicar-se? Mireu, seguint per aquest camí, m'hi perdo.

Sr. Pons. — Però vos fugiu del fet científic, el doneu per descomptat.

Sr. Pins. — Tantseval, a mi m'agraden les coses que succeeixen, abans dels fets que les causen.

Sr. Pons. — Vos no esteu bo.

Sr. Pins. — Pregunteu-ho als diaris que n'han parlat tant aquests dies i que us ho contestin.

Sr. Pons. — Teniu raó, Sr. Pins; però per nosaltres això és molt atrevit; val més parar l'orella.

Sr. Pins. — Al revés:— Fill, si vols tenir pau, cal que ignoris, que no tafaneijis, que et posis cotó a l'orella que hi tens el corn del món.

Sr. Pons. — Amén. Aquesta l'heu guanyada.

J. C.

Amorettes

*Creu-me, Maria,
que quan te veig,
ja'm tiraria
dins un safareitx.*

*Portes la cara
de polvos plena;
jo de ta mare
et diria: —Nena,*

Si acás vols seguir com ara,
que t'empolves a desdî,
si per pintar-te la cara
necessites tant carmí,
et duré a casa un pintor,
i et faré pintar les *seyes*
d'un negre com el carbó;
i unes galtes ben vermelles;
els llavis, com foc, ¡colossals!;
i el cabells bells com l'ivori,
i ja no'm gastaràs més rals,
perquè et faré pintar a l'oli.

*Creu-me, Maria,
que quant te veig,
ja'm tiraria
dins d'un safareitx.*

*Portes la cara
que fins fas pô,
pintada iguala,
que un cartaró.*

RAMÓN FERRER MONTPLET

FÀBRICA DE LICORS

ENRIC LLADÓ

ARENYS DE MUNT

Demaneu arreu el Licor de moda

SANT JORDI

i el prou conegut

ANIS DEL TIGRE